

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De vitanda Ira. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

Eius sororem esse detractionem, vitium grauiſſimū; quoꝝ oratorio quodam modo peius esse dixit sanctus Chrysostomus, quām corpus occidere. occidit enim detractor, & quasi dilaniat famam; quā pluris est facienda, quām vita.

De Luxuria. Cap. XIII.

DE Luxuria pluribus dicat, ad imere vsum rationis, homines belluas efficere; eius comites esse pœnitentiam & infamiam, esse plerunque pœnam peccati.

De vitanda Gula. Cap. XIV.

DE vitio Gulae, quā est inordinatus appetitus cibi, cūm dixerit, inculcat edendum, vt viuamus; non viuendum, vt edamus: paucis minimisq; contentam esse naturam: plures iugulasse gulam, quām gladium: saturitatem fame peiores, vt sanctus probat Chrysostomus: gulam matrem incontinentia, et altricem ægritudinum, ac multarum misericordiarum esse. Acrius reprehendet pauperes, qui gula indulgentes, rem familiarem minuunt.

De vitanda Ira. Cap. XV.

IRAM vitandam probabit, quia est comes stultiae, inimica consilij, mater pœnitentiae, nutrix iurgiorum, inimicitiarum, & variarum calamitatum: audienda illa verba beatis Augustini: Volo vos irasci, vt non peccetis: vt autē non peccetis, quibus debetis irasci, nisi vobis? quid est enim homo pœnitens, nisi homo sibi iratus?

De Accidia vitanda. Cap. XVI.

CVM verò de Accidia vitanda sermonem habebit Ecclesiasticus orator, eam originem vitiorum nominabit,